

POSTANOWIENIE

19 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 19 lutego 2026 r. w Warszawie
zażalenia W.T. i B.T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 16 października 2025 r., III Ca 724/24,

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w G.

przeciwko W.T. i B.T.

o nakazanie,

**1. odrzuca zażalenie w części dotyczącej pkt 1. zaskarżonego
postanowienia;**

2. oddala zażalenie w pozostałej części;

**3. zasądza od W.T. i B.T. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w
G. po 120 złotych kosztów postępowania zażaleniowego z
odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za
czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego
postanowienia W.T. i B.T. do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z 16 października 2025 r. oddalił wniosek o wstrzymanie wykonalności wyroku tego Sądu z 9 maja 2025 r. i odrzucił skargę kasacyjną pozwanych.

Zażalenie na to postanowienie wnieśli pozwani, zaskarżając je w całości, wnosząc o jego uchylenie całości.

W odpowiedzi na zażalenie powód wnosił o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Ponadto według art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Postanowienie sądu drugiej instancji wstrzymujące lub odmawiające wstrzymania wykonalności orzeczenia sądu drugiej instancji nie mieści w żadnej z kategorii spraw, na które przysługuje zależnie do Sądu Najwyższego. Powoduje to odrzucenie zażalenia w tej części na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. jako niedopuszczalnego.

Skarga kasacyjna jest natomiast niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych – niższa niż dziesięć tysięcy złotych (art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c.). Pozwani oznaczyli w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia na 482 zł. Wartość ta była zbieżna z wartością przedmiotu sporu, której pozwani nie kwestionowali, oraz wartością przedmiotu zaskarżenia oznaczoną w apelacji. W konsekwencji Sąd Okręgowy zasadnie odrzucił skargę kasacyjną pozwanych jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia nieprzekraczającą 50 000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu skarżący zdają się ponadto argumentować, że przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie były roszczenia niemajątkowe, co skutkowałoby

przyjęciem, iż skarga kasacyjna jest dopuszczalna. Nie wskazali jednak, jakiego roszczenia o charakterze niemajątkowym dochodził powód. Podstawą wyróżnienia kategorii praw majątkowych i niemajątkowych jest typowy interes, jaki realizują. Na podstawie tego kryterium do praw majątkowych zalicza się w szczególności prawa rzeczowe. Roszczenie windykacyjne (art. 222 § 1 k.c.) stanowi roszczenie majątkowe niepieniężne (zob. uzasadnienie uchwały SN z 15 listopada 2018 r., III CZP 50/18, OSNC 2019, nr 6, poz. 67). Sprawy mające za przedmiot roszczenia windykacyjne lub negatoryjne (art. 222 k.c.) są rozpoznawane w trybie procesowym, z wszystkimi tego konsekwencjami, także z uzależnieniem dopuszczalności skargi kasacyjnej od wartości przedmiotu zaskarżenia, zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. (postanowienie SN z 13 stycznia 2022 r., III CZ 7/22).

Z tego względu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie w zakresie, w jakim nie podlegało ono odrzuceniu, a zgodnie z art. 98 § 1, 1¹ i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych obciążył skarżących kosztami postępowania zażaleniowego.

Marcin Łochowski

(D.Z.)

[a.ł.]